

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 18-811

Beslissing van de Raad van Discipline in het ressort Arnhem-Leeuwarden van 6 september 2021 in de zaak 18-811/ALMN naar aanleiding van de klacht van:

klager oververweerder

1 VERLOOP VAN DE PROCEDURE EN TUSSENBSLISSING VAN DE RAAD

1.1 De klachtzaak is aanvankelijk behandeld ter zitting van de raad van 17 februari 2020 in aanwezigheid van klager en verweerder. De raad was toen als volgt samengesteld: mr. J.U.M. van der Werff, voorzitter, mrs. K.F. Leenhouts, A.C.H. Jansen, leden, bijgestaan door mr. D.C. van der Kwaak-Wamelink als griffier. Vervolgens heeft de raad op 14 april 2020 een tussenbeslissing genomen. 1.2 In de tussenbeslissing is door de raad aan de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Midden-Nederland opgedragen om aanvullend onderzoek te verrichten. In afwachting van de ontvangst van de schriftelijke onderzoeksresultaten van de deken heeft de raad in genoemde samenstelling de behandeling van de klachtzaak voor onbepaalde tijd aangehouden en iedere verdere beslissing aangehouden. 1.3 In het dictum van de tussenbeslissing is de zaak terugverwezen naar de deken met het verzoek het onderzoek naar de klacht en de daarmee samenhangende feiten te hervatten en aan de raad daarna in ieder geval de volgende onderzoeksvragen te beantwoorden:- op welke wijze (mondeling of schriftelijk) heeft verweerder klager geadviseerd over de vraag of het bijwonen van de pro formazitting op 28 maart 2017 bij het gerechtshof Amsterdam door verweerder en/of klager al dan niet noodzakelijk c.q. aan te bevelen was?- kan verweerder nader toelichten op welke wijze hij zijn pleitnota (voor de zitting van het gerechtshof van 24 mei 2017) vooraf mondeling heeft besproken met klager en heeft klager de gelegenheid gehad op- of aanmerkingen te maken?- heeft verweerder klager geantwoord op de brieven/mailberichten die klager aan verweerder heeft gestuurd in de periode tussen de pro formazitting van 28 maart 2017 en de inhoudelijke zitting van 24 mei 2017, waarin klager onder meer herhaaldelijk heeft gevraagd om overleg?- heeft verweerder aan klager het proces-verbaal van de zitting van het gerechtshof van 24 mei 2017 gestuurd c.q. overhandigd, waarvan klager stelt dat hij dat nimmer heeft ontvangen.- heeft verweerder een appelschriftuur opgesteld en in kopie aan klager doen toekomen?- op welke wijze heeft verweerder zich ervan vergewist dat klager over een afschrift van het arrest van het gerechtshof Amsterdam van 7 juni 2017 beschikte? 1.4 Per e-mail van 28 april 2020 heeft de deken naar aanleiding van de tussenbeslissing aanvullende vragen aan verweerder gesteld. Verweerder heeft daarop op 23 juni 2020 gereageerd. Op de daarop volgende aanvullende vraag van de deken van 8 juli 2020 heeft verweerder per e-mail van 13 juli 2020 gereageerd. 1.5 Bij brief van 14 juli 2020 heeft de deken klager in de gelegenheid om op de in 1.4 genoemde e-mails van verweerder te reageren. Klager heeft in de periode van 17 juli 2020 tot en met 10 augustus 2020 in een tiental brieven zijn reactie aan de deken gestuurd. 1.6 Per e-mail van 26 augustus 2020 heeft de deken zijn

bevindingen van het aanvullend onderzoek in deze klachtzaak ter kennis van de raad gebracht.1.7 De klacht is vervolgens verder behandeld ter zitting van de raad van 28 juni 2021 ten overstaan van de raad in een gewijzigde samenstelling. Klager en verweerder zijn daarbij verschenen. Van deze behandeling is proces-verbaal opgemaakt.1.8 De raad heeft kennisgenomen van:- de stukken zoals genoemd in de tussenbeslissing en de tussenbeslissing zelf;- de correspondentie betreffende het aanvullend onderzoek van de deken, zoals genoemd op de inventarislijst bij de e-mail van 26 augustus 2020 van de deken.

2 FEITEN 2.1 Voor de beoordeling van de klacht gaat de raad, gelet op het klachtdossier, het aanvullend klachtonderzoek van de deken en op de op de zitting afgelegde verklaringen, uit van de volgende feiten.2.2 Bij vonnis van 2 februari 2017 heeft de rechtbank Amsterdam klager schuldig bevonden aan poging tot doodslag, gepleegd tegen zijn ex-partner. Aan klager is een gevangenisstraf voor drie jaar opgelegd en terbeschikkingstelling (TBS) met verpleging van overheidswege (dwangverpleging).2.3 De toenmalige advocaat van klager heeft hoger beroep ingesteld. Daarna heeft klager verweerder verzocht om zijn belangen verder te behartigen.2.4 Verweerder heeft klager in maart 2017 in de PI bezocht. Ook is er veelvuldig telefonisch contact tussen hen geweest.2.5 Per faxbericht van 27 maart 2017 heeft verweerder aan het gerechtshof Amsterdam laten weten dat klager en zichzelf niet aanwezig zullen zijn op de zitting van 28 maart 2017 vanwege het pro forma karakter ervan.2.6 In het proces-verbaal van de zitting (pro forma) van 28 maart 2017 van het gerechtshof in de strafzaak van klager staat, voor zover relevant, vermeld:

“Verdachte: niet verschenen afstand d.d. 28 maart 2017”;Geen inhoudelijke behandeling: dossier nog niet aanwezig”.

De zaak is aangehouden voor inhoudelijke behandeling op 24 mei 2017.2.7 Op 22 mei 2017 heeft verweerder klager in de PI bezocht. Daarbij zijn ook de pleitaantekeningen van verweerder voor de zitting van 24 mei 2017 besproken.2.8 Op 23 mei 2017 heeft klager telefonisch contact gehad met het secretariaat van het kantoor van verweerder.2.9 Op 24 mei 2017 heeft de inhoudelijke zitting in de strafzaak plaatsgevonden. Klager en verweerder waren daarbij aanwezig.2.10 Bij arrest van 7 juni 2017 heeft het gerechtshof Amsterdam het vonnis van de rechtbank vernietigd en klager onder meer veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaren en TBS met verpleging van overheidswege. Blijkens het proces-verbaal van 7 juni 2017 heeft het gerechtshof deze uitspraak ter openbare terechtzitting uitgesproken. Klager was daarbij aanwezig, verweerder niet. Klager is op de mogelijkheid gewezen om binnen veertien dagen beroep in cassatie in te stellen tegen het arrest.2.11 Per e-mail van 7 juni 2017 om 16:21 uur heeft een kantoorgenoot van verweerder, mr. H, aan verweerder laten weten dat klager had gebeld met de mededeling dat cassatieberoep moest worden ingesteld. In zijn verklaring van 18 juni 2020 in het kader van deze procedure heeft mr. H dit bevestigd en tevens gemeld dat klager hem had laten weten dat hij het arrest had ontvangen.2.12 Verweerder heeft het arrest van 7 juni 2017 met klager besproken en namens klager cassatie ingesteld.2.13 Per e-mail van 18 juli 2017 heeft verweerder namens klager bij de PI een verzoek tot incidenteel verlof gedaan om de begrafenis van zijn op 14 juli 2017 overleden broer te mogen bijwonen. Dit verzoek is ingewilligd.2.14 In de loop van de cassatieprocedure heeft verweerder op verzoek van klager het dossier overgedragen aan een opvolgend advocaat.

3 KLACHT 3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet

door:a) verstek te laten gaan bij de pro forma zitting van 28 maart 2017;b) klager onaangekondigd twee dagen voor de inhoudelijke zitting in zijn strafzaak op 24 mei 2017 in de PI te bezoeken en hem te confronteren met een pleitnota, die zonder enig overleg met klager was opgesteld;c) na de zitting van 24 mei 2017 niets meer van zich te laten horen en geen proces-verbaal toe te sturen, ondanks de belofte aan klager dat er nog een gesprek zou komen waarin ook de door klager toegezonden aanvullende informatie besproken zou worden;d) geen reactie te geven op de door klager in de periode tussen de pro formazitting van 28 maart 2017 en de inhoudelijke zitting van 24 mei 2017, toegestuurde brieven/mailberichten met bijlagen;e) in de procedure bij het gerechtshof geen verdere onderzoekswensen, dan wel een verzoek tot het horen van getuigen, waaronder familieleden, in te dienen;f) onverschillig te blijven omtrent het overlijden van de broer van klager op 14 juli 2017 en daarin geen actie voor klager te hebben ondernomen, waardoor klager dat zelf heeft moeten regelen bij Justitie;g) aan klager niet het arrest van het gerechtshof Amsterdam van 7 juni 2017 te verstrekken.

4 VERWEER 4.1 Verweerder heeft tegen de klacht onder meer het volgende verweer gevoerd.*Klachtonderdeel a)*4.2 In de week voor de zitting van 28 maart 2017 bij het gerechtshof is verweerder door klager teruggebeld vanuit de PI. Tijdens dat gesprek heeft verweerder met klager de zaak besproken en ook meegedeeld dat de zaak uitsluitend pro forma behandeld zou worden. Volgens verweerder heeft hij klager aangeboden om vanwege de vaak korte duur van dergelijke zittingen daar namens hem heen te gaan, dan wel een kantoorgenoot te sturen. Nadat klager daarop had laten weten dat hij niet zelf naar die zitting hoefde te gaan en dat ook niemand namens hem hoefde te gaan, heeft verweerder het gerechtshof per fax van 27 maart 2017 over hun afwezigheid op de zitting geïnformeerd. Blijkens het proces-verbaal van de zitting heeft klager afstand gedaan van zijn recht om op die zitting aanwezig te zijn. De zitting, die zonder deze afstandsverklaring niet door had kunnen gaan, heeft kort geduurd, ook omdat het dossier nog niet aanwezig was bij het gerechtshof. Klager is hierdoor niet in zijn verdedigingsbelangen geschaad.*Klachtonderdeel b)*4.3 Tijdens diverse telefoongesprekken in aanloop naar de inhoudelijke behandeling van de zaak op 24 mei 2017 heeft verweerder met klager de lijn van de te voeren verdediging besproken. Op 22 mei 2017 heeft hij tijdens een bezoek aan de PI een langdurig gesprek met klager gehad. Of hij zijn komst vooraf heeft aangekondigd, kan verweerder zich niet herinneren. Een onverwacht bezoek aan een PI is niet ongebruikelijk. Hij heeft in dat gesprek met klager onder meer zijn concept-pleitnota doorgenomen en klager daarvan een kopie gegeven. Klager was daarover tevreden. Van de nog geboden gelegenheid om uiterlijk op 23 mei 2017 nog opmerkingen door te bellen, heeft klager geen gebruik gemaakt. Klager heeft toen wel telefonisch contact gehad met zijn kantoor, maar dat ging over een andere kwestie, aldus verweerder.*Klachtonderdeel c)*4.4 Doordat klager blijft weigeren om het gehele dossier, zoals verweerder dat aan hem heeft geretourneerd na beëindiging van de opdracht, aan hem ter beschikking te stellen, wordt verweerder in zijn verdediging geschaad. Verweerder kan daardoor niet bevestigen of hij de brieven van klager, die als bijlage bij de klacht zijn gevoegd, destijds heeft ontvangen en of hij die heeft beantwoord. Uit de vele nog beschikbare belnotities is volgens verweerder wel af te leiden dat klager in die periode veelvuldig telefonisch contact heeft gehad met verweerder of kantoorgenoten. Verweerder merkt daarbij op dat geen van die belnotities de vragen bevatten die in bedoelde brieven van klager zouden hebben gestaan. Als klager die vragen op die momenten nog had gehad, dan zou hij zich daar telefonisch over hebben beklaagd.*Klachtonderdeel*

d)4.5 Volgens verweerder heeft hij de door klager nagestuurde informatie uitgebreid met hem besproken. Veel van die stukken waren niet relevant voor zijn zaak, zoals hij klager ook heeft verteld. Dat gold helemaal voor de cassatieprocedure, waarbij het niet meer om de feiten van de zaak gaat. Omdat hij niet over een proces-verbaal van de zitting van 24 mei 2017 beschikte, kon hij die ook niet aan klager toesturen.*Klachtonderdeel e)*4.6 Verweerder stelt dat klager niet onderbouwt welke onderzoekswensen door verweerder in appel hadden moeten worden ingediend. Verder stelt verweerder dat klager op geen enkel moment tijdens de belangenbehartiging hem heeft gevraagd om getuigen te laten horen of bepaalde onderzoekswensen in te dienen. Hij zag daartoe zelf geen aanleiding zodat hij klager dit niet heeft geadviseerd. In maart 2017 heeft hij de appelschriftuur, gemaakt en ingediend door zijn voorganger, uitgebreid met klager in de PI besproken. Vanwege de bekentenis van klager over het strafbare feit en de aanwezige getuigen daarbij, was het horen van getuigen niet geïndiceerd. Met klager is besproken dat het appel zich uitsluitend zou richten op de hoogte van de straf en de opgelegde TBS maatregel. Dat heeft hij, zoals te doen gebruikelijk, daarna ook aan klager schriftelijk bevestigd, maar verweerder kan dat door het ontbreken van een dossier, niet bewijzen.*Klachtonderdeel f)*4.7 Volgens verweerder mist dit klachtonderdeel feitelijke grondslag. Meteen nadat hij van klager had vernomen dat zijn broer op 14 juli 2017 was overleden, heeft hij op 18 juli 2017 een verzoek tot incidenteel verlof namens klager ingediend bij de PI waar klager toen verbleef. Dat verzoek is ingewilligd.*Klachtonderdeel g)*4.8 Ook dit verwijt mist feitelijke grondslag. Op 7 juni 2017 is klager bij het uitspreken van het arrest door het gerechtshof Amsterdam aanwezig geweest en heeft van het arrest een afschrift ontvangen. Direct na de uitspraak heeft klager telefonisch contact gehad met de kantoorgenoot van verweerder, mr. H. Verweerder verwijst naar de door mr. H op 18 juni 2020 opgestelde verklaring over de gang van zaken. Hoe dan ook heeft klager, zoals gebruikelijk, het arrest ook via zijn kantoor ontvangen.

5 BEOORDELING 5.1 In deze zaak staat de vraag centraal of verweerder de strafzaak van klager heeft behandeld met voldoende zorg voor de belangen van klager, als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. De raad neemt bij de beoordeling het volgende in aanmerking.5.2 De raad hanteert als uitgangspunt dat de tuchtrechter mede tot taak heeft de kwaliteit van de dienstverlening te beoordelen indien daarover wordt geklaagd. Bij deze beoordeling geldt dat de tuchtrechter rekening houdt met de vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waarvoor de advocaat bij de behandeling van de zaak kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat heeft met betrekking tot de wijze waarop hij een zaak behandelt en de keuzes waar hij voor kan komen te staan, zijn niet onbeperkt, maar worden begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van datgene wat binnen de beroepsgroep als professionele standaard geldt. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (HvD 5 februari 2018 ECLI:NL:TAHVD:2018:32).5.3 Daarbij wordt opgemerkt dat binnen de beroepsgroep wat betreft de vaktechnische kwaliteit geen sprake is van breed gedragen, schriftelijk vastgelegde professionele standaarden. De raad toetst daarom of verweerder heeft gehandeld met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijke handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht (HvD 3 april 2020, ECLI:NL:TAHVD:2020:80).*Klachtonderdeel a)*5.4 Op basis van de door verweerder overgelegde stukken, waaronder zijn fax van 27 maart 2018 en het

proces-verbaal van de zitting van 28 maart 2017, is voor de raad aannemelijk dat voorafgaand aan de pro formazitting op 28 maart 2017 tussen klager en verweerder is afgesproken dat klager noch verweerder op de pro formazitting op 28 maart 2017 aanwezig zouden zijn. Zoals blijkt uit het proces-verbaal heeft het gerechtshof ook zelf geverifieerd of klager formeel afstand van zijn recht op aanwezigheid bij die zitting had gedaan, waarna de zitting buiten zijn aanwezigheid heeft plaatsgevonden. Gelet op deze aanwijzingen en nu niet is gesteld of gebleken dat de belangen van klager door zijn verstek tijdens de zitting van 28 maart 2017 op enigerlei wijze zijn geschaad, is van een tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door verweerder jegens klager geen sprake geweest. Klachtonderdeel a) wordt ongegrond verklaard. *Klachtonderdeel b)* 5.5 Uit de stukken en het verhandelde ter zitting is de raad gebleken dat verweerder op 22 mei 2017 in de PI met klager heeft gesproken over de inhoud van zijn op 24 mei 2017 te houden pleidooi. Dat dit voor klager een onverwacht bezoek is geweest, kan zo zijn maar is niet ongebruikelijk voor strafrechtadvocaten en niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Niet in geschil is dat er vóór 22 mei 2017 ook telefonisch contact tussen klager en verweerder is geweest ter voorbereiding van de zaak. Evenmin staat ter discussie dat verweerder op 22 mei 2017 van verweerder een kopie van zijn pleitaantekeningen heeft ontvangen. Volgens verweerder heeft hij klager, die op 22 mei 2017 liet weten tevreden te zijn met de inhoud van zijn pleidooi, daarna nog de mogelijkheid gegeven om uiterlijk op 23 mei 2017 telefonisch opmerkingen door te geven, maar heeft klager daarvan geen gebruik gemaakt. Klager heeft echter ter zitting toegelicht dat hij uit onvrede met de pleitaantekeningen op 23 mei 2017 contact met het kantoor van verweerder heeft gezocht maar verweerder niet heeft kunnen spreken. Daarom heeft klager het gerechtshof gevraagd om de zitting te schorsen, wat ook kort is gebeurd, zodat hij alsnog de pleitnota en zijn onderzoekswensen met verweerder kon bespreken. Verweerder heeft dit op zijn buurt betwist. 5.6 De raad is gebleken dat verweerder op verschillende momenten de inhoud van de te volgen strategie, zoals door hem later is verwerkt in de pleitaantekeningen voor de zitting van 24 mei 2017, met klager heeft besproken. Indien klager het met de door verweerder gekozen insteek niet eens was geweest, had het voor de hand gelegen dat klager zijn dossier bij klager had weggehaald en een andere advocaat had gezocht. Ook was een optie geweest dat klager tijdens de zitting op 24 mei 2017 ten overstaan van het gerechtshof zijn ongenoegen over zijn advocaat had uitgesproken en daaraan toen gevolgen had verbonden. Dat klager dit heeft gedaan, is de raad echter niet gebleken. Uit het feit dat klager na het voor hem negatieve arrest van 7 juli 2017 verweerder zelfs heeft verzocht om cassatie voor hem in te stellen, leidt de raad eerder af dat toen nog geen sprake van onvrede van klager bestond over de kwaliteit van optreden van verweerder. 5.7 Op grond van vorenstaande omstandigheden is de raad van oordeel dat verweerder op zorgvuldige wijze de zaak van klager met hem heeft voorbereid en dat hem daarvan geen tuchtrechtelijk verwijt treft. Dat betekent dat klachtonderdeel b) ongegrond wordt verklaard. *Klachtonderdeel c)* 5.8 De juistheid van het verwijt dat verweerder na de zitting van 24 mei 2017 niets meer van zich heeft laten horen, is tegenover de gemotiveerde betwisting daarvan door verweerder, niet komen vast te staan. Verweerder heeft ter zitting toegelicht dat hij niet meer beschikt over het dossier, wat klager ook niet wil afgeven, zodat hij niet met stukken kan aantonen dat hij de met klager gemaakte afspraken of belangrijke mededelingen schriftelijk heeft bevestigd, zoals hij dat altijd doet. Los daarvan is de raad uit de overgelegde stukken gebleken dat klager kennelijk na 24 mei 2017, namelijk na het arrest van 7 juli 2017 contact met (het kantoor van) verweerder heeft gehad en verweerder de opdracht heeft gegeven om cassatieberoep in te stellen. Nu

verweerder aldus geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt, zal de raad klachtonderdeel c) ongegrond verklaren. *Klachtonderdeel d)* 5.9 Gelet op het gemotiveerde verweer van verweerder, terwijl klager zijn klachten onvoldoende nader heeft onderbouwd, is de juistheid van het verwijt dat klager geen reactie heeft gegeven op door klager toegestuurde stukken niet komen vast te staan. Dat leidt ertoe dat de raad klachtonderdeel d) ongegrond zal verklaren. *Klachtonderdeel e)* 5.10 Ter zitting van de raad heeft verweerder toegelicht dat klager het strafbare feit had bekend en dat daarvan ook getuigen waren. Als klager hem al op enig moment heeft gevraagd om getuigen op te roepen, verdere onderzoekswensen in te dienen of het verweer toe te spitsen op de persoonlijkheid en persoonlijke omstandigheden van klager dat kan verweerder zich niet meer herinneren -, dan had hij klager dat zeker om genoemde redenen en gezien de tenlastelegging van een poging tot moord ten stelligste afgeraden. Dat kon volgens verweerder alleen maar slechter uitpakken voor klager. Hij heeft klager wel geadviseerd om zich op zijn zwijgrecht te beroepen, maar daaraan heeft klager geen gehoor gegeven. Klager heeft betwist dat het zo is gegaan en gesteld dat verweerder naar zijn mening onvoldoende heeft gedaan met zijn nadere onderzoekswensen en zijn verzoek om getuigen te horen en stukken in te dienen. 5.11 Ondanks dat partijen hierin lijnrecht tegenover elkaar staan, is de raad van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat verweerder klager in deze niet naar behoren heeft bijgestaan. Een gebruikelijke gang van zaken is dat onderzoekswensen en het eventueel horen van getuigen voor indiening van een appelschriftuur door een advocaat met de cliënt worden besproken. Indien het belang van de verdediging dat vordert, kunnen dergelijke verzoeken in het appelschrift worden meegenomen. Verweerder is pas na indiening van het appelschrift bij de zaak van klager betrokken geraakt. Uit hetgeen verweerder ter zitting heeft verklaard is de raad gebleken dat hij daarna voor een bepaalde invalshoek heeft gekozen en dat naar zijn zeggen herhaaldelijk zo met klager heeft afgestemd. Niet is gebleken dat de onderzoekswensen door klager met verweerder zijn besproken dan wel door klager aan verweerder is gevraagd om getuigen te horen. Zoals hiervoor al is overwogen in klachtonderdeel b) had klager, indien hij het daarmee niet eens was geweest, op verschillende momenten de opdracht aan verweerder kunnen intrekken. Dat heeft hij niet gedaan. 5.12 Op grond van het voorgaande, in samenhang beschouwd, is de raad van oordeel dat verweerder niet tuchtrechtelijk verwijtbaar jegens klager heeft gehandeld. Ook klachtonderdeel e) wordt ongegrond verklaard. *Klachtonderdeel f)* 5.13 Uit de stukken is de raad gebleken dat verweerder op 18 juli 2017, vanwege het overlijden van de broer van klager, bij de PI incidenteel verlof voor klager heeft aangevraagd. Verweerder heeft daarmee als zakelijke belangenbehartiger van klager in het belang van klager gehandeld. Of verweerder zich daarbij onverschillig richting klager zou hebben opgesteld, wat door verweerder is weersproken, is voor het tuchtrechtelijk oordeel over het optreden van verweerder niet relevant. 5.14 Nu de feiten die klager aan dit verwijt ten grondslag legt onjuist zijn, wordt klachtonderdeel f) ongegrond geoordeeld. *Klachtonderdeel g)* 5.15 Uit de overgelegde stukken, waaronder de verklaring van mr. H van 18 juni 2020, is de raad gebleken dat klager bij de openbare uitspraak op 7 juni 2017 door het gerechtshof aanwezig is geweest en het arrest heeft aangehoord. Ter zitting heeft verweerder nog aangevoerd dat cliënten standaard een kopie van het arrest ontvangen zodra het arrest op kantoor is ontvangen, zodat klager op die manier een afschrift van het arrest zal hebben gekregen. Niet valt in te zien in welke zin verweerder in dezen een tuchtrechtelijk verwijt treft. Een feitelijke grondslag

ontbreekt daarvoor. Dat leidt ertoe dat de raad ook klachtonderdeel g) ongegrond zal verklaren.

BESLISSING De raad van discipline:- verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond.

Aldus beslist door mr. A.R. Creutzberg, voorzitter, mrs. F.E.J. Janzing, C.W.J. Okkerse, leden, bijgestaan door mr. M.M. Goldhoorn als griffier en uitgesproken in het openbaar op 6 september 2021.

griffier

voorzitter

Verzonden d.d. 6 september 2021